

d) Certificació electrònica de qualsevol incidència que es produeixi a la pràctica del que disposen els apartats anteriors.

6. El prestador del servei d'adreça electrònica única ha d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques que garanteixin la qualitat del servei.

7. En el cas de cessació d'activitat o canvi del prestador del servei d'adreça electrònica única, les bases de dades, els programes informàtics associats, el registre d'esdeveniments i el domini d'adreces electròniques amb les notificacions que existeixin en aquell moment i la documentació tècnica, s'han de lliurar al Ministeri d'Administracions Públiques, o a l'entitat que aquest designi, degudament actualitzades.

8. Els programes necessaris per al funcionament correcte del sistema de notificació a què es refereix l'apartat cinquè.1 els ha de subministrar el prestador del servei d'adreça electrònica única als òrgans i organismes notificadors.

Desè. Competència del Ministeri d'Administracions Públiques per establir paràmetres de qualitat i vigilància del compliment.

1. Correspon al Ministeri d'Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Superior d'Informàtica i per a l'Impuls de l'Administració Electrònica, establir els paràmetres de qualitat de la prestació del servei d'adreça electrònica única i de compliment dels requisits i les condicions que estableix aquesta Ordre ministerial, com també les penalitzacions i altres mesures correctores que siguin aplicables.

2. Correspon al Ministeri d'Administracions Públiques validar i vigilar el compliment del que estableix el paràgraf anterior.

Onzè. Competència del Ministeri d'Administracions Públiques per actualitzar requisits i criteris tècnics.—L'actualització dels requisits i els criteris tècnics d'aquesta Ordre ministerial correspon al Ministeri d'Administracions Públiques, amb l'informe favorable previ del Consell Superior d'Informàtica i per a l'Impuls de l'Administració Electrònica.

Disposició transitòria única. Validesa de les notificacions telemàtiques que preveu la normativa vigent.

Són vàlides les notificacions telemàtiques dels departaments ministerials i organismes públics previstes als procediments telemàtics publicats al «Butlletí Oficial de l'Estat» a l'empara de la Llei 30/1992 i a la normativa de desplegament que estiguin vigents en entrar en vigor aquesta Ordre.

Això no obstant, s'han d'adaptar al que preveu la present Ordre ministerial en el termini d'un any des que entri en vigor.

Disposició final única. Entrada en vigor.

La present Ordre ministerial entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», a excepció de les disposicions relatives a la prestació del servei de notificació a l'adreça electrònica única, que entren en vigor a partir de l'inici d'activitat del prestador del servei d'adreça electrònica única que preveu la disposició final primera del Reial decret 209/2003.

Madrid, 10 de juny de 2003

RAJOY BREY

Excms. Srs. Ministres d'Administracions Públiques, de Ciència i Tecnologia, i d'Hisenda.

MINISTERI DE MEDI AMBIENT

11946 REIAL DECRET 653/2003, de 30 de maig, sobre incineració de residus. («BOE» 142, de 14-6-2003.)

Fins a l'aprovació de la Directiva 2000/76/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de desembre de 2000, relativa a la incineració de residus, el règim jurídic aplicable al si de la Unió Europea a aquestes operacions de gestió es fonamentava en una doble regulació, en funció que els residus sotmesos a incineració tinguessin o no la consideració de perillosos, circumstància que cobrava una rellevància excepcional, en la mesura que determinava que s'haguessin d'aplicar uns valors d'emissió de contaminants atmosfèrics més o menys estrictes.

D'aquesta forma, mitjançant les directives 89/369/CEE i 89/429/CEE del Consell, de 8 i 21 de juny de 1989, respectivament, es van establir normes per prevenir i reduir la contaminació atmosfèrica procedent de la incineració de residus municipals, mentre que la incineració de residus perillosos es va regular mitjançant la Directiva 94/67/CE del Consell, de 16 de desembre de 1994.

Aquestes directives van ser incorporades a l'ordenament intern mitjançant els reials decrets 1088/1992, d'11 de setembre, quant als residus municipals, i 1217/1997, de 18 de juliol, referent a la incineració de residus perillosos, i és cert que l'aplicació efectiva de les diferents mesures que estableixen aquest conjunt de normes ha contribuït de forma positiva a reduir la contaminació atmosfèrica derivada del funcionament de les instal·lacions d'incineració de residus.

Ara bé, la diferenciació entre residus perillosos i no perillosos té el seu fonament en les característiques dels residus amb caràcter previ a la seva incineració, però és irrellevant en relació amb l'emissió de contaminants a l'atmosfera, per la qual cosa la Directiva 2000/76/CE exigeix uns valors límit d'emissió comuns, siguin quins siguin els tipus de residus que s'incinerin, si bé estableix diferències en l'aplicació de les tècniques i condicions de funcionament de les instal·lacions, així com en matèria de mesuraments i controls.

Aquesta Directiva també inclou una regulació específica sobre les instal·lacions de coïncineració, a les quals, sense detriment de les exigències de funcionament i control que han de complir, se'ls imposen uns requisits particulars perquè la incineració dels residus només representa una part del procés total de combustió, o de tractament tèrmic, derivat de l'activitat com a instal·lacions dedicades a la generació d'energia o a la fabricació de productes materials.

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora a l'ordenament intern la Directiva 2000/76/CE, amb la finalitat de limitar al màxim els efectes ambientals de les activitats d'incineració i coïncineració de residus. En conseqüència, el règim jurídic d'aquestes activitats s'ha d'ajustar a les exigències ambientals derivades de la legislació general sobre residus, regulada amb caràcter bàsic en la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, els articles 18 i 19.4 de la qual faculden el Govern per establir, respectivament, els requisits de les plantes, els processos i els productes de la valorització energètica i de l'eliminació de residus.

D'aquesta manera, s'adopten una sèrie d'exigències en relació amb el lliurament i la recepció dels residus a les instal·lacions, així com unes condicions sobre la

seva construcció i explotació en les quals també es distingeix si en la instal·lació es fa incineració o coincineració, i que són més estrictes quan es tracta de residus perillosos, tal com recull la directiva que s'incorpora.

Així mateix, referent a la contaminació atmosfèrica que es pot produir en les activitats d'incineració i coincineració de residus, es fixen uns valors límit d'emissions a l'atmosfera que són comuns per als diferents tipus de residus que s'incinerin, fent ús per a això de l'habilitació que conté la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.

Amb cobertura legal en el text refós de la Llei d'aigües, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i en la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, s'adopten, de la mateixa manera, valors límit d'emissió de determinats contaminants que s'han d'aplicar a l'abocament de les aigües residuals procedents de la depuració dels gasos d'escapament de les instal·lacions d'incineració i coincineració, i s'estableixen exigències quant a mesuraments i control, tant si l'abocament es fa a les aigües continentals com a les marines.

Un particular menció en el conjunt de normes de rang legal de les quals porta causa aquest Reial decret, i d'especial rellevància quant a la seva aplicació, adquireix la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, en l'àmbit d'aplicació de la qual hi ha incloses les instal·lacions d'incineració de residus perillosos amb una capacitat de més de 10 tones per dia i les d'incineració de residus urbans o municipals amb una capacitat de més de tres tones per hora.

Com a conseqüència d'aquesta necessàriament diversa cobertura legal, considerats els diferents aspectes de la matèria regulada, el règim sancionador aplicable a l'incompliment de les mesures que s'adopten és el derivat de les lleis abans esmentades, de les quals aquest Reial decret té el caràcter de desplaçament reglamentari.

D'acord amb la Directiva que s'incorpora, i sense perjudici de les mesures específiques de caràcter transitori recollides als annexos, s'estableix un règim transitori per a les instal·lacions d'incineració i coincineració existents, a les quals el règim que disposa aquest Reial decret és aplicable a partir del dia 28 de desembre de 2005.

En aquest sentit, per a les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002 s'ha tingut en compte la diferent definició d'instal·lacions existents incloses en la dita Llei i en la Directiva 2000/76/CE, de manera que les instal·lacions d'incineració i coincineració que tinguin la consideració de noves, d'acord amb la Llei esmentada, i d'existents, d'acord amb aquest Reial decret, han d'estar lògicament sotmeses a l'autorització ambiental integrada, si bé la normativa sectorial que cal tenir en compte per fixar els valors límit d'emissió, així com la documentació que cal incloure en la sol·licitud de l'autorització esmentada, estan determinades pel règim anterior a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

També s'ha tingut en compte el període d'adaptació de les instal·lacions existents que recull la Llei 16/2002, de tal manera que les diferents autoritzacions sectorials que s'hagin atorgat a les instal·lacions s'han d'adequar a les exigències que estableix aquest Reial decret abans del 28 de desembre de 2005, llevat que en aquesta data comptin ja amb l'autorització ambiental integrada, que en qualsevol cas és exigible el 30 d'octubre de 2007.

Finalment, aquest Reial decret té la consideració de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, de conformitat amb el que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució, i a la seva elaboració han estat consultades les comunitats autònomes, els ens locals i els agents econòmics i socials interessats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 de maig de 2003,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte establir les mesures a què s'han d'ajustar les activitats d'incineració i coincineració de residus, amb la finalitat d'impedir o limitar els riscos per a la salut humana i els efectes negatius sobre el medi ambient derivats d'aquestes activitats.

Per assolir els anteriors objectius, s'estableixen condicions i requisits per al funcionament de les instal·lacions d'incineració i coincineració de residus, així com valors límit d'emissió de contaminants, que s'han d'aplicar i respectar, sense perjudici de les obligacions que estableix la legislació sobre residus, contaminació atmosfèrica, aigües, costes i prevenció i control integrats de la contaminació.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret s'aplica a les instal·lacions d'incineració i coincineració de residus, llevat de les següents:

a) Instal·lacions en què només s'incinerin o coincinerin els residus següents, sempre que es compleixin els requisits que, si s'escau, s'indiquen:

1r Residus vegetals d'origen agrícola i forestal.

2n Residus vegetals procedents de la indústria d'elaboració d'aliments, si es recupera la calor generada.

3r Residus vegetals fibrosos obtinguts de la producció de pasta de paper verge i de la producció de paper a partir de pasta de paper, si es coincineren en el lloc de producció i es recupera la calor generada.

4t Residus de fusta, a excepció dels que puguin contenir compostos organohalogenats o metalls pesants com a conseqüència del tractament amb substàncies protectores de la fusta o de revestiment, entre els quals s'inclouen, en particular, els materials d'aquest tipus procedents de residus de construcció i demolició.

5è Residus de suro.

6è Residus radioactius.

7è Cadàvers sencers d'animals i parts d'aquests que, al seu torn, tinguin la consideració de subproductes animals no transformats, de conformitat amb el que estableix l'article 2.1.a) del Reglament (CE) núm. 1774/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'octubre de 2002, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals no destinats al consum humà. En aquest cas, els residus s'han d'incinerar o coincinerar d'acord amb el que estableixen l'esmentat Reglament (CE) núm. 1774/2002 i la normativa que sigui aplicable.

8è Residus resultants de l'exploració i explotació de petroli i gas en plataformes marines incinerats a bord.

b) Instal·lacions experimentals utilitzades per a la investigació, el desenvolupament i la realització de proves per millorar el procés d'incineració i que incinerin o coincinerin menys de 50 tones de residus l'any.

Article 3. *Definicions.*

A efectes del que estableix aquest Reial decret, s'entén per:

1. Residu: qualsevol substància o objecte, en estat sòlid o líquid, dels definits a l'article 3.a) de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

2. Residus perillosos: els definits així a l'article 3.c) de la Llei 10/1998 i a la Decisió 2000/532/CE de la Comissió, de 3 de maig de 2000, per la que s'aprova

la Llista europea de residus, publicada mitjançant l'Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer de 2002.

Això no obstant, els requisits específics que estableix aquest Reial decret per a la incineració o coincineració de residus perillosos no s'apliquen als residus següents, malgrat la seva condició de perillosos:

a) Residus líquids combustibles, inclosos els olis usats definits a l'article 1 de l'Ordre ministerial de 28 de febrer de 1989, per la qual es regula la gestió d'olis usats, sempre que compleixin els criteris següents:

1r Que el contingut en massa d'hidrocarburs aromàtics policlorats, com els policlorobifenils (PCB) o el pentaclorofenol (PCP), no superi les concentracions que estableix l'Ordre ministerial abans esmentada.

2n Que aquests residus no es converteixin en perillosos pel fet de contenir altres constituents dels enumerats a la taula 4 de l'annex I del Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, després de les modificacions introduïdes pel Reial decret 952/1997, de 20 de juny, en quantitats o concentracions que impedeixin complir els objectius que fixa l'article 12.1 de la Llei 10/1998.

3r Que el valor calorífic net sigui, com a mínim, de 30 MJ per quilogram.

b) Qualsevol residus líquids combustibles que, en els gasos resultants directament de la seva combustió, no puguin provocar emissions diferents de les procedents del gasoil, o una concentració d'emissions més gran que els resultants de la combustió del gasoil, d'acord amb les definicions del Decret 2204/1975, de 23 d'agost, relatiu a les característiques, qualitats i condicions d'ús de carburants i combustibles, i les modificacions posteriors, especialment les produïdes mitjançant els reials decrets 398/1996, d'1 de març, i 287/2001, de 16 de març.

3. Residus urbans o municipals barrejats: els que defineix l'article 3.b) de la Llei 10/1998, amb exclusió de les fraccions recollides selectivament, previstes en el subcapítol 20 01 de la Llista europea de residus i dels residus del subcapítol 20 02 d'aquesta Llista.

4. Instal·lació d'incineració: qualsevol unitat tècnica o equip, fix o mòbil, dedicat al tractament tèrmic de residus mitjançant les operacions de valorització energètica o eliminació, tal com es defineixen en els apartats R1 i D10 de l'annex 1 de l'Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer, amb recuperació de la calor o sense. A aquests efectes, en el concepte de tractament tèrmic s'inclou la incineració per oxidació de residus, així com la piròlisi, la gasificació o altres processos de tractament tèrmic, com el procés de plasma, en la mesura que totes o part de les substàncies resultants del tractament es destinin a la combustió posterior en les instal·lacions mateixes.

Aquesta definició comprèn el lloc d'emplaçament i la instal·lació completa, incloent-hi totes les línies d'incineració i les instal·lacions següents:

a) Les instal·lacions de recepció, emmagatzemament i pretractament o tractament previ «in situ» dels residus.

b) Els forns de combustió, incloent-hi els sistemes d'alimentació de residus, combustible i aire i de recollida dels residus de combustió.

c) La caldera i el sistema de recollida de cendres volants.

d) Les instal·lacions de tractament dels gasos de combustió.

e) Les instal·lacions de valorització, eliminació o emmagatzemament «in situ» dels residus de la incineració i de les aigües residuals, així com de tractament d'aquestes últimes, si també es fa «in situ».

f) La xemeneia.

g) Els dispositius i sistemes de control de les operacions d'incineració, de registre i de seguiment de les condicions d'incineració.

5. Instal·lació de coincineració: tota instal·lació fixa o mòbil la finalitat principal de la qual sigui la generació d'energia o la fabricació de productes materials i que, o bé utilitzi residus com a combustible habitual o complementari, o bé els residus hi rebin tractament tèrmic per ser eliminats.

Això no obstant, si la coincineració té lloc de tal manera que el principal objectiu de la instal·lació no sigui la generació d'energia o la fabricació de productes materials, sinó el tractament tèrmic de residus, la instal·lació s'ha de considerar com una instal·lació d'incineració.

Aquesta definició comprèn el lloc d'emplaçament i la instal·lació completa, incloent-hi totes les línies de coincineració i les instal·lacions enumerades en l'últim paràgraf de l'apartat 4 anterior.

6. Instal·lació d'incineració o coincineració existent: qualsevol instal·lació d'incineració o coincineració en què concorrin alguna de les següents circumstàncies:

a) Que compti amb la preceptiva autorització per incinerar o coincinerar residus i estigui en funcionament, abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

b) Que compti amb una autorització per incinerar residus expedida abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, però que encara no estigui en funcionament en la data esmentada, sempre que la instal·lació es posi en funcionament abans del dia 29 de desembre de 2003.

c) Que l'operador hagi presentat, abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, una sol·licitud d'autorització per a una instal·lació d'incineració, el contingut de la qual hagi estat considerat suficient per l'autoritat competent, sempre que la instal·lació es posi en funcionament abans del dia 29 de desembre de 2004.

d) Pel que fa a les instal·lacions de coincineració no incloses en l'anterior paràgraf a), tenen la consideració d'instal·lacions existents si, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, estan en funcionament com a instal·lacions per a la generació d'energia o la fabricació de productes materials i compten amb les autoritzacions que siguin exigibles per fer-ho, amb independència del moment en què s'hagi presentat la corresponent sol·licitud per dur a terme la coincineració, i sempre que, després d'obtenir la preceptiva autorització per coincinerar, comencin a coincinerar residus abans del 29 de desembre de 2004.

7. Capacitat nominal de la instal·lació: la quantitat màxima de residus que poden ser incinerats per hora, que reflecteixi la suma de les capacitats d'incineració dels forns que componen la instal·lació especificades pel constructor i confirmades per l'operador, tenint en compte degudament, en particular, el valor calorífic dels residus, que s'ha d'expressar tant en fluxos massa, referits als residus, com en fluxos energètics.

8. Emissió: l'expulsió a l'atmosfera, a l'aigua o al sòl de substàncies, vibracions, calor o soroll, procedents de forma directa o indirecta de fonts puntuals o difuses de la instal·lació.

9. Valors límit d'emissió: la massa, expressada en relació amb determinats paràmetres específics, la concentració o el nivell d'una emissió el valor de la qual no ha de superar-se durant un o més períodes de temps.

10. Dioxines i furans: totes les dibenzo-para-dioxines i dibenzofurans policlorats enumerats a l'annex I.

11. Operador: qualsevol persona física o jurídica que exploti o controli la instal·lació i que tingui la condició de gestor per dur a terme les activitats de valorització o eliminació de residus mitjançant incineració o coincineració, d'acord amb el que estableix l'article 3.g) de la Llei 10/1998.

12. Residus de la incineració: qualsevol matèria sòlida o líquida que es generi en el procés d'incineració o coincineració, en el tractament dels gasos d'escapament o de les aigües residuals, o en altres processos dins de la instal·lació d'incineració o coincineració i que tingui la consideració de residu d'acord amb l'article 3.a) de la Llei 10/1998. En particular, s'inclouen en aquest concepte les cendres i escòries de llar, les cendres volants i partícules de la caldera, els llots procedents del tractament d'aigües residuals i els catalitzadors i carbó actiu usats, així com els productes formats en les reaccions que es produeixen en el tractament dels gasos, sempre que, en aquest últim cas, tinguin la consideració de residus.

13. Residus urbans o municipals tractats: els que hagin estat objecte d'un tractament previ, de conformitat amb el que estableix l'article 2.e) del Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocador.

14. Biomassa: els productes compostos per matèries vegetals d'origen agrícola o forestal, que es puguin utilitzar per valoritzar-ne el contingut energètic, així com els residus als quals es refereixen els incisos primer a cinquè de l'article 2.a).

15. Autoritat competent: la designada per la comunitat autònoma en l'àmbit territorial de la qual s'ubiqui la instal·lació, sense perjudici de les competències que, si s'escau, corresponguin als organismes de conca en els casos en què es produeixin abocaments en medi aquàtic.

Article 4. *Autorització de les instal·lacions.*

1. Les instal·lacions d'incineració i coincineració s'han de sotmetre al règim d'autorització següent:

a) Les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002 han de comptar amb l'autorització ambiental integrada que s'hi regula.

b) La resta d'instal·lacions no incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002 requereixen les autoritzacions que exigeixen la Llei 10/1998 i la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i el seu Reglament de desplegament, aprovat mitjançant el Decret 833/1975, de 6 de febrer, sense perjudici de la resta de llicències o autoritzacions que també siguin exigibles en virtut del que estableixen altres disposicions. De la mateixa manera, en aquests casos són exigibles les autoritzacions d'abocaments en medi aquàtic que estableixen el text refós de la Llei d'aigües, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.

En aquests casos, les instal·lacions d'incineració o coincineració de residus urbans no sotmeses a l'autorització exigida en la Llei 10/1998, en virtut del que estableix l'article 13.2, han de complir el que estableix aquest Reial decret d'acord amb el règim d'intervenció administrativa que determinin les corresponents comunitats autònomes.

2. A efectes del que estableixen els articles 3.e) i 10 de la Llei 16/2002, es considera modificació substancial el fet que en una instal·lació d'incineració o coincineració de residus no perillosos es faci un canvi de funcionament que comporti la incineració o coincineració de residus perillosos.

3. Les autoritzacions que regula aquest article tenen un caràcter temporal i poden ser renovades periòdicament, de conformitat amb el que estableix a aquest efecte la normativa sobre prevenció i control integrats de la contaminació o, si s'escau, la de residus, contaminació atmosfèrica, aigües i costes.

4. En el cas d'incompliment de les condicions que estableixen les autoritzacions que regula aquest article, les autoritats competents han d'adoptar les mesures que siguin pertinents, mitjançant l'aplicació del corresponent règim sancionador.

Article 5. *Sol·licitud d'autorització.*

1. En el cas d'instal·lacions d'incineració o coincineració incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, la sol·licitud d'autorització ambiental integrada ha d'incloure, a més de les exigències que estableix l'article 12 d'aquesta Llei, una descripció de les mesures que estiguin previstes per garantir els casos següents:

a) Que la instal·lació es dissenyi, s'equipi i s'exploti de manera que es compleixin els requisits que estableix aquest Reial decret, tenint en compte els tipus de residus per incinerar o coincinerar.

b) Que, en la mesura que sigui viable, es recuperi la calor generada durant el procés d'incineració o de coincineració mitjançant mètodes com, entre altres, la producció combinada de calor i electricitat, la generació de vapor per a usos industrials o la calefacció urbana.

c) Que es redueixin al mínim la quantitat i el caràcter nociu dels residus produïts en la incineració o coincineració, i que aquests es reciclin o es gestionin mitjançant una altra forma de valorització, quan això sigui possible.

d) Que l'eliminació dels residus de la incineració que no es puguin evitar, reduir o valoritzar es dugui a terme de conformitat amb el que estableixen el Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocador, i la Decisió 2003/33/CE, de 19 de desembre de 2002, per la que s'estableixen els criteris i el procediment d'admissió de residus en els abocadors, d'acord amb l'article 16 i l'annex II de la Directiva 1999/31/CE.

e) Que s'identifiquin els residus que han de ser objecte d'incineració o coincineració en la instal·lació, d'acord amb els criteris següents:

1r En els casos d'instal·lacions en què es pretengui incinerar exclusivament residus urbans, la identificació dels residus s'ha de fer de forma genèrica, amb indicació dels aspectes que, d'acord amb els principis de gestió de residus establerts en la Llei 10/1998 i en el Pla nacional de residus urbans, puguin condicionar l'autorització.

2n En els casos d'instal·lacions en què es pretengui incinerar residus diferents dels urbans, així com en les d'incineració de residus urbans en les quals es vagin a incinerar residus d'una altra naturalesa, cal identificar el tipus i les quantitats de residus que es vagin a incinerar, utilitzant els codis d'identificació de la Llista europea de residus, les seves característiques, amb indicació del contingut de substàncies contaminants i la proporció de cada un d'aquests en l'alimentació al forn.

3r En els casos d'instal·lacions de coincineració, a més dels requisits expressats en els paràgrafs anteriors, s'ha d'indicar el poder calorífic inferior, la forma d'alimentació i el punt d'incorporació al procés dels residus. També s'ha de definir el grau d'aprofitament energètic resultant en les seves instal·lacions concretes quan es cremin els residus previstos en les proporcions sol·licitades.

2. En el cas d'instal·lacions d'incineració o coincineració no incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, la sol·licitud de les autoritzacions que resultin exigibles, de conformitat amb el que indica l'article 4.1.b), ha d'incloure la informació expressada a l'apartat anterior que correspongui en cada cas.

3. En tot cas, només es concedeix l'autorització quan en la sol·licitud s'acrediti que les tècniques de mesurament de les emissions a l'atmosfera proposades compleixen el que disposa l'annex III d'aquest Reial decret i, pel que fa a l'aigua, compleixen el que disposen els apartats 1 i 2 de l'esmentat annex III.

Article 6. *Contingut de les autoritzacions.*

1. En el cas d'instal·lacions d'incineració o coincineració incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, l'autorització ambiental integrada ha d'incloure les determinacions següents, a més de les que indica l'article 22 de la Llei esmentada:

a) S'han d'enumerar de manera expressa els tipus de residus que es poden tractar utilitzant els codis d'identificació de la Llista europea de residus i s'ha de determinar la quantitat dels residus que s'autoritza per incinerar o coincinerar.

b) S'ha d'indicar la capacitat total d'incineració o coincineració de residus de la instal·lació, així com la capacitat de cada una de les línies d'incineració o coincineració de la instal·lació.

c) S'han d'especificar els procediments de mostreig i mesurament que han de ser utilitzats per complir les obligacions que s'estableixen sobre mesuraments periòdics de cada contaminant de l'atmosfera i les aigües, esmentant, si n'hi ha, les normes o els mètodes específics aplicables a l'efecte.

d) S'ha d'indicar la resta d'obligacions derivades del que estableix aquest Reial decret.

2. En el cas d'instal·lacions d'incineració o coincineració no incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, les autoritzacions que resultin exigibles, de conformitat amb el que indica l'article 4.1.b), han d'incloure la informació que indiquen els paràgrafs a), b), c) i d) de l'apartat anterior que en cada cas correspongui.

3. Quan l'autorització es refereixi a una instal·lació d'incineració o coincineració que utilitzi residus peril·losos, ha d'incloure, a més, les determinacions següents:

a) S'han d'enumerar les quantitats dels diferents tipus de residus peril·losos que s'hi poden tractar.

b) S'han de determinar els fluxos mínims i màxims de massa dels residus peril·losos esmentats, els seus valors calorífics mínims i màxims i el seu contingut màxim de substàncies contaminants, com PCB, PCP, clor, fluor, sofre i metalls pesants.

Article 7. *Lliurament i recepció dels residus.*

1. L'operador de la instal·lació d'incineració o coincineració ha de prendre totes les precaucions necessàries en relació amb el lliurament i la recepció de residus per impedir, o almenys limitar en la mesura possible, els efectes negatius sobre el medi ambient, especialment la contaminació de l'atmosfera, el sòl i les aigües superficials i subterrànies, així com les olors i els sorolls, i els riscos directes per a la salut humana.

2. Abans d'acceptar els residus en la instal·lació d'incineració o coincineració, l'operador ha de determinar la massa de cada tipus de residus, si és possible mitjançant la utilització dels codis d'identificació de la Llista europea de residus.

3. A més, quan es tracti de residus peril·losos, abans d'acceptar-los en la instal·lació d'incineració o coincineració, l'operador ha de disposar d'una informació sobre aquests per comprovar, entre altres aspectes, que es compleixen els requisits de l'autorització indicats a l'article 6.3.

En l'anterior informació ha de constar:

a) Tota la informació administrativa sobre el procés generador del residu continguda en els documents esmentats a l'apartat 4.a) d'aquest article.

b) La composició física i, en la mesura que sigui factible, química dels residus, així com qualsevol altra informació necessària per avaluar-ne l'adequació al procés d'incineració o coincineració previst.

c) Els riscos inherents als residus, les substàncies amb què no es puguin barrejar i les precaucions que s'han de prendre en manipular-los.

4. Igualment, abans d'acceptar residus peril·losos en la instal·lació d'incineració o coincineració, l'operador ha d'observar almenys els procediments de recepció següents:

a) Comprovació dels documents d'acompanyament exigits en la legislació sobre residus peril·losos i, si s'escau, en el Reglament (CEE) núm. 259/93 del Consell, d'1 de febrer de 1993, relatiu a la vigilància i al control dels trasllats de residus a l'interior, a l'entrada i a la sortida de la Comunitat Europea, així com en la normativa sobre transport de mercaderies peril·loses.

b) Mostreig representatiu per comprovar-ne la conformitat amb la informació de l'apartat 3, llevat que això resulti inadequat en virtut de la pròpia naturalesa dels residus, com en el cas de residus clínics infecciosos.

Aquestes operacions de mostreig s'han de dur a terme mitjançant controls realitzats, si és possible, abans de descarregar els residus i serveixen perquè l'autoritat competent pugui determinar la naturalesa dels residus tractats. Les mostres s'han de conservar almenys durant un mes després de la incineració.

5. Les autoritats competents poden eximir del compliment del que disposen els apartats 2, 3 i 4 les empreses i instal·lacions industrials que incinerin o coincinerin únicament els seus propis residus en el lloc en què es produeixen, sempre que es compleixi el que estableix aquest Reial decret.

Article 8. *Condicions de disseny, equipament, construcció i explotació.*

1. El disseny, l'equipament, la construcció i l'explotació de les instal·lacions d'incineració s'ha de fer conforme als requisits següents:

a) Les instal·lacions s'han d'explotar de manera que s'obtingui un grau d'incineració tal que el contingut de carboni orgànic total (COT) de les escòries i les cendres de llar sigui inferior al tres per cent o, alternativament, la seva pèrdua al foc sigui inferior al cinc per cent del pes sec de la matèria. Si cal, s'empren tècniques adequades de tractament previ dels residus.

b) Les instal·lacions s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera que, després de l'última injecció d'aire de combustió, fins i tot en les condicions més desfavorables, almenys durant dos segons la temperatura dels gasos derivats del procés s'elevi de manera controlada i homogènia fins a 850 °C, mesurats a prop de la paret interna de la cambra de combustió o en un altre punt representatiu d'aquesta amb la conformitat prèvia de l'autoritat competent. Si s'incineren residus peril·losos que continguin més de l'u per cent de substàncies organohalogenades, expressades en clor, la temperatura s'ha d'eleva fins a 1.100 °C, almenys durant dos segons.

c) Totes les línies de la instal·lació d'incineració han d'estar equipades almenys amb un cremador auxiliar que es posi en marxa automàticament quan la temperatura dels gasos de combustió, després de l'última injecció

d'aire de combustió, descendeixi per sota de 850 °C o 1.100 °C, segons els casos que preveu l'anterior paràgraf b). Així mateix, s'ha d'utilitzar el cremador esmentat durant les operacions de posada en marxa i aturada de la instal·lació a fi que la temperatura de 850 °C o 1.100 °C, segons els casos que preveu l'anterior paràgraf b), es mantingui sempre durant aquestes operacions mentre hi hagi residus no incinerats a la cambra de combustió.

d) Durant la posada en marxa i l'aturada, o quan la temperatura dels gasos de combustió descendeixi per sota de 850 °C o 1.100 °C, segons els casos que preveu el paràgraf b), el cremador auxiliar no es pot alimentar amb combustibles que puguin causar emissions majors que les produïdes per la crema de gasoil, d'acord amb les definicions del Decret 2204/1975, de 23 d'agost, de gas líquid o de gas natural.

2. Les instal·lacions de coincineració s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera tal que la temperatura dels gasos resultants de la coincineració sigui la requerida pel procés principal de la instal·lació i, en tot cas, superior a 850 °C, durant almenys dos segons. Si es coincineren residus perillosos que continguin més d'un u per cent de substàncies organohalogenades, expressades en clor, la temperatura del procés principal ha de ser superior a 1.100 °C, durant almenys dos segons.

3. Les instal·lacions d'incineració i coincineració han de tenir i utilitzar un sistema automàtic que impedeixi l'alimentació de residus en els casos següents:

a) En la posada en marxa, fins que s'hagi assolit la temperatura de 850 °C o 1.100 °C, segons els casos que preveuen els apartats 1.b) i 2, o la temperatura que resulti exigible d'acord amb el que estableix l'article 9.c).

b) Quan no es mantingui la temperatura de 850 °C o 1.100 °C, segons els casos que preveuen els apartats 1.b) i 2, o la temperatura que resulti exigible d'acord amb el que estableix l'article 9.c).

c) Quan els mesuraments continus que estableix aquest Reial decret mostrin que s'està superant algun valor límit d'emissió a causa de pertorbacions o fallades en els dispositius de depuració.

Article 9. *Condicions alternatives.*

Per a alguns tipus de residus o per a alguns processos tèrmics, l'autoritat competent pot permetre condicions diferents de les que estableix l'article 8.1.a), en relació amb el contingut de COT, així com de les que estableixen els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 1 i els apartats 2 i 3 del mateix article, en relació amb les temperatures mínimes d'operació, especificant-les en l'autorització, sempre que es compleixin la resta d'exigències que estableix aquest Reial decret i, a més, les següents:

a) Pel que fa al contingut de COT a les escòries i cendres de llar de les instal·lacions d'incineració, el canvi en les condicions d'explotació no pot generar més quantitat de residus o residus amb més contingut de contaminants orgànics que els previsible si es mantinguesin les condicions que estableix l'article 8.1.

b) Quant a les instal·lacions de coincineració, i referent al contingut de COT, l'autorització de condicions diferents s'ha de supeditar al fet que es compleixin, almenys, els valors límit d'emissió que estableix l'annex V per al carboni orgànic total i per al CO. Això no obstant, pel que fa a la indústria del paper i la pasta de paper, si les instal·lacions coincineren els seus propis residus en el lloc en què es produeixen, en calderes d'escorça existents, l'autorització de condicions diferents s'ha de supeditar al fet que es compleixin, almenys, els valors

límit d'emissió que estableix l'annex V per al carboni orgànic total.

c) Referent a la temperatura d'operació, l'autorització de condicions diferents se subjecta al compliment dels requisits següents, el compliment dels quals s'ha de comprovar mitjançant una prova de funcionament real, amb una durada fixada per l'autoritat competent i que sigui suficient per poder obtenir mostres representatives:

1r Que el contingut de clor orgànic en els residus sigui inferior al 0,1 per cent en pes, tant per a plantes d'incineració com de coincineració.

2n Que les emissions de CO i COT siguin inferiors als límits establerts a l'annex V, tant per a instal·lacions d'incineració com de coincineració.

3r Que, en el cas d'instal·lacions de coincineració, la temperatura de funcionament sol·licitada no sigui inferior a la que es registraria en el procés principal si no s'alimentessin residus.

Les comunitats autònomes han d'informar el Ministeri de Medi Ambient sobre les decisions que hagin adoptat en virtut del que estableix aquest apartat, amb indicació expressa de les condicions diferents d'explotació autoritzades i els resultats de les verificacions que, si s'escau, s'hagin realitzat, a efectes de la comunicació a la Comissió Europea, a través del curs corresponent.

Article 10. *Condicions complementàries.*

A més de les condicions indicades a l'article 8 i, si s'escau, a l'article 9, s'han de complir les següents:

a) Les instal·lacions d'incineració i coincineració s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera que impedeixin emissions a l'atmosfera que provoquin una contaminació atmosfèrica significativa a nivell del sòl. En particular, els gasos d'escapament han de ser alliberats de manera controlada i d'acord amb el que estableix la normativa sobre qualitat de l'atmosfera, per mitjà d'una xemeneia l'alçària de la qual s'ha de calcular de manera que quedin protegits la salut humana i el medi ambient.

b) La calor generada pel procés d'incineració o coincineració s'ha de recuperar en la mesura més gran que sigui viable.

c) Els residus clínics infecciosos s'han d'introduir directament al forn, sense barrejar-los abans amb altres tipus de residus i sense manipular-los directament.

d) Amb independència de les possibles responsabilitats civils o penals que es puguin derivar com a conseqüència del funcionament de les instal·lacions, de la gestió de la instal·lació d'incineració o coincineració ha de ser responsable una persona física amb aptitud tècnica per gestionar la instal·lació.

Article 11. *Valors límit d'emissió a l'atmosfera.*

1. Les instal·lacions d'incineració s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera que, en els gasos d'escapament, no se superin els valors límit d'emissió que estableix l'annex V i tenint en compte el que estableix el Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient en relació amb el diòxid de sofre, diòxid de nitrogen, òxids de nitrogen, partícules, plom, benzè i monòxid de carboni.

2. Les instal·lacions de coincineració s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera que, en els gasos d'escapament, no se superin els valors límit d'emissió que estableix l'annex II o que es determinin d'acord amb l'annex esmentat.

Si en una instal·lació de coincineració més del 40 per cent de la calor generada procedeix de la combustió

de residus perillosos, s'han d'aplicar els valors límit d'emissió que estableix l'annex V.

3. Els resultats dels mesuraments realitzats per verificar el compliment dels valors límit d'emissió s'han de referir a les condicions que estableixen els articles 15 i 16.

4. Quan es coincinerin residus urbans o municipals barrejats no tractats, els valors límit d'emissió a l'atmosfera s'han de determinar d'acord amb l'annex V i no s'aplica l'annex II.

Article 12. *Abocament d'aigües residuals procedents de les instal·lacions d'incineració o coincineració.*

1. En les autoritzacions que resultin exigibles, d'acord amb el que estableix l'article 4, s'ha de limitar en la mesura possible l'abocament en medi aquàtic de les aigües residuals procedents de la depuració dels gasos d'escapament de les instal·lacions d'incineració o coincineració. En tot cas, aquestes aigües residuals només es poden abocar en medi aquàtic després de ser tractades separatament, amb la condició que:

a) Es compleixin els requisits que estableixen les disposicions sectorials aplicables en matèria de valors límit d'emissió, i

b) Les concentracions en massa de les substàncies contaminants esmentades a l'annex IV siguin inferiors als valors límit d'emissió que s'hi estableixen, conforme al que disposa l'article 18.3.

2. A efectes del que estableix aquest article, en cap cas s'ha de tenir en compte la dilució de les aigües residuals per al compliment dels valors límits d'emissió establerts a l'annex IV.

3. Els valors límit d'emissió de l'annex IV són aplicables en el punt de la instal·lació d'incineració o coincineració per on s'aboquen les aigües residuals procedents de la depuració de gasos d'escapament.

Quan les aigües residuals procedents de la depuració de gasos d'escapament es tractin en la instal·lació conjuntament amb altres aigües residuals originades en aquella, l'operador ha de prendre mesuraments, segons el que especifica l'article 18:

a) En el flux d'aigües residuals procedents de la depuració de gasos d'escapament abans d'entrar en la instal·lació de tractament conjunt d'aigües residuals.

b) En l'altre flux o els altres fluxos d'aigües residuals abans d'entrar en la instal·lació de tractament conjunt d'aigües residuals.

c) En el punt d'abocament final de les aigües residuals procedents de la instal·lació d'incineració o de coincineració, després del tractament.

L'operador ha d'efectuar els càlculs de distribució de masses adequats per determinar els nivells d'emissió en l'abocament final d'aigües residuals que es poden atribuir a les aigües residuals procedents de la depuració dels gasos d'escapament, a fi de comprovar que es compleixen els valors límit d'emissió que estableix l'annex IV per als abocaments d'aigües residuals procedents de la depuració de gasos d'escapament.

4. Quan les aigües residuals procedents de la depuració dels gasos d'escapament que continguin les substàncies contaminants a les quals es refereix l'annex IV siguin tractades fora de la instal·lació d'incineració o coincineració, en una instal·lació de tractament destinada només al tractament d'aquest tipus d'aigües residuals, els valors límit d'emissió de l'annex IV s'han d'aplicar en el punt en què les aigües residuals surtin de la instal·lació de tractament. Si en aquesta instal·lació de tractament d'aigües situada fora de la instal·lació d'incineració o de coincineració no es tracten únicament les

aigües residuals procedents de la incineració, l'operador ha d'efectuar els càlculs de distribució de masses adequats, segons el que estipulen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 3, per determinar els nivells d'emissió en l'abocament final d'aigües residuals que es poden atribuir a les aigües residuals procedents de la depuració de gasos d'escapament, a fi de comprovar que es compleixen els valors límit d'emissió que estableix l'annex IV per a l'abocament d'aigües residuals procedent de la depuració de gasos d'escapament.

5. Sense perjudici dels altres requisits que estableix la legislació sectorial que sigui aplicable, l'autorització indicada a l'apartat 1 ha d'establir, respecte de l'abocament de les aigües procedents de la depuració dels gasos d'escapament, els valors límit d'emissió per a les substàncies contaminants enumerades a l'annex IV i ha de fixar paràmetres operatius de control de les aigües residuals, com a mínim, per al pH, la temperatura i el cabal.

6. Els emplaçaments de les instal·lacions d'incineració i coincineració, incloses les zones d'emmagatzematge de residus annexes, s'han de dissenyar i explotar de manera que s'impedeixi l'abocament no autoritzat i accidental de substàncies contaminants al sòl i a les aigües superficials i subterrànies.

A més, cal disposar de capacitat d'emmagatzematge per a l'escolament de precipitacions contaminat procedent de l'emplaçament de la instal·lació d'incineració o de coincineració o per a les aigües contaminades que provinquin d'escolaments o d'operacions de lluita contra incendis. A aquests efectes, la capacitat d'emmagatzematge ha de ser l'adequada perquè les aigües es puguin sotmetre a proves i tractar-se abans del seu abocament, quan sigui necessari.

Article 13. *Residus de la incineració.*

1. S'ha de reduir al mínim la quantitat i la nocivitat dels residus procedents de l'explotació de la instal·lació d'incineració o coincineració. Els residus s'han de reciclar, si és procedent, directament en la instal·lació o s'han de valoritzar o eliminar fora, de conformitat amb el que estableix la legislació sobre residus i, si s'escau, la de prevenció i control integrats de la contaminació.

2. El transport i l'emmagatzematge temporal dels residus secs en forma de pols, com les partícules de les calderes i els residus secs procedents del tractament dels gasos de la combustió, s'han de fer de manera que s'eviti la dispersió en el medi ambient, per exemple, en contenidors tancats.

3. Abans de determinar les vies d'eliminació, reciclat o altres formes de valorització dels residus de les instal·lacions d'incineració i coincineració s'han de fer proves adequades per establir les característiques físiques i químiques i el potencial contaminant dels diferents residus d'incineració. Les anàlisis que es duguin a terme amb motiu d'aquestes proves s'han de referir, entre altres aspectes, a la composició, a la fracció soluble total i a la fracció soluble dels metalls pesants d'aquests residus.

Article 14. *Mesuraments.*

1. Les instal·lacions d'incineració i coincineració han de disposar d'equips de mesurament i s'han d'utilitzar tècniques adequades per al seguiment dels paràmetres, les condicions i les concentracions en massa relacionats amb el procés d'incineració o coincineració.

2. Els requisits de mesurament s'han d'establir en l'autorització expedida per l'autoritat competent.

3. La instal·lació i el funcionament adequats dels equips de seguiment automatitzat de les emissions a

l'atmosfera i a les aigües han d'estar subjectes a control i a una prova anual de supervisió. El calibratge s'ha d'efectuar mitjançant mesuraments paral·lels amb els mètodes de referència, almenys, cada tres anys.

4. L'autoritat competent ha d'aprovar la localització dels punts de mesurament i mostratge, que han de ser accessibles per realitzar les mesures necessàries.

5. S'han de dur a terme mesuraments periòdics de les emissions a l'atmosfera i a les aigües d'acord amb els apartats 1 i 2 de l'annex III.

Article 15. *Periodicitat dels mesuraments.*

1. Les autoritats competents han d'adoptar les mesures necessàries per comprovar que els operadors fan els mesuraments que regulen aquest article i l'article 18, mitjançant el compliment de les obligacions que estableix a l'efecte la corresponent autorització.

2. En les instal·lacions d'incineració i coincineració, de conformitat amb el que disposa l'annex III, es fan els mesuraments següents:

a) Mesuraments continus de les substàncies següents: NO_x (sempre que s'estableixin valors límit d'emissió), CO, partícules totals, COT, HCl, HF i SO₂.

b) Mesuraments continus dels següents paràmetres del procés: temperatura a prop de la paret interna de la cambra de combustió o en un altre punt representatiu de la cambra respecte del qual l'autoritat competent hagi prestat la conformitat; concentració d'oxigen, pressió, temperatura i contingut de vapor d'aigua dels gasos d'escapament.

c) Almenys quatre mesuraments anuals de metalls pesants, dioxines i furans, si bé, durant els 12 primers mesos de funcionament cal fer-ne un mesurament almenys cada dos mesos, sense perjudici del que estableix l'apartat 7.

3. Almenys una vegada cal verificar adequadament el temps de permanència, la temperatura mínima i el contingut d'oxigen dels gasos d'escapament quan es posi en funcionament la instal·lació d'incineració o coincineració i en les condicions més desfavorables de funcionament que es puguin preveure.

4. Es pot ometre el mesurament continu de HF si s'utilitzen processos de tractament de gasos que permetin garantir que no se superen els valors límit d'emissió de HCl, cas en què les emissions de HF s'han de sotmetre a mesuraments periòdics d'acord amb el que estableix l'apartat 2.c).

5. No és necessari el mesurament continu del contingut de vapor d'aigua quan els gasos d'escapament del mostratge s'assequin abans que s'analitzin les emissions.

6. L'autoritat competent pot permetre en l'autorització la realització de mesuraments periòdics, en comptes de mesuraments continus, de HCl, HF i SO₂, d'acord amb el que estableix l'apartat 2.c), en instal·lacions d'incineració i coincineració, sempre que l'operador pugui provar que les emissions d'aquests contaminants no poden superar els valors límit d'emissió fixats.

7. Com a excepció al que estableix l'apartat 2.c) d'aquest article, l'autoritat competent pot permetre que la freqüència dels mesuraments periòdics es redueixi de quatre vegades l'any a una vegada l'any en el cas dels metalls pesants, i de quatre vegades l'any a dues vegades l'any en el cas de les dioxines i els furans, sempre que les emissions derivades de la coincineració o la incineració siguin inferiors al 50 per cent dels valors límits d'emissió determinats d'acord amb l'annex II o a l'annex V, respectivament, i sempre que hi hagi criteris, establerts d'acord amb la normativa comunitària, sobre els requisits que s'han de complir.

No obstant això, fins a l'1 de gener de 2005, es pot permetre la reducció de la freqüència dels mesuraments, encara que no s'hagin fixat els esmentats criteris en la normativa comunitària, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que els residus que hagin de ser coincinerats o incinerats consisteixin únicament en determinades fraccions combustibles considerades residus no perillosos que no siguin apropiats per al reciclatge i que presentin determinades característiques, que s'indicaran d'acord amb l'avaluació a la qual es refereix el paràgraf d) d'aquest apartat.

b) Que s'hagin establert per als esmentats residus criteris de qualitat, aplicables en tot l'àmbit territorial de l'Estat.

c) Que la coincineració i la incineració dels esmentats residus siguin conformes amb els plans nacionals de residus que siguin aplicables, d'acord amb el que estableix l'article 5 de la Llei 10/1998.

d) Que l'operador pugui demostrar que les emissions, en qualsevol circumstància, són notablement inferiors als valors límit d'emissió establerts a l'annex II o a l'annex V per als metalls pesants, les dioxines i els furans. Aquesta circumstància s'ha de demostrar mitjançant una avaluació que es basi en la informació sobre la qualitat dels residus de què es tracti i en els mesuraments de les emissions dels contaminants esmentats.

e) Que en la pertinent autorització de la instal·lació constin expressament els criteris de qualitat que indica el paràgraf b) d'aquest apartat i el nou període dels mesuraments periòdics.

Les autoritats competents han de comunicar anualment al Ministeri de Medi Ambient totes les decisions que hagin adoptat sobre la freqüència dels mesuraments, d'acord amb el que estableixen els paràgrafs a), b), c), d) i e) d'aquest apartat, incloent-hi informació sobre la quantitat i qualitat dels residus de què es tracti, a efectes de notificar-ho a la Comissió Europea, a través del curs corresponent.

8. A partir de la data en què s'estableixin en la normativa comunitària tècniques de mesurament adequades, s'han d'efectuar mesuraments continus dels metalls pesants, les dioxines i els furans, de conformitat amb el que disposa l'annex III.

Article 16. *Condicions dels mesuraments.*

1. Els resultats dels mesuraments efectuats per verificar que es compleixen els valors límit d'emissió s'han de referir a les condicions següents:

a) El cabal volumètric real i les concentracions de contaminants s'han de referir a condicions normalitzades de temperatura (273 K) i de pressió (101,3 kPa), de gas sec i s'han d'ajustar als següents valors d'oxigen en els gasos d'escapament:

1r Per a instal·lacions d'incineració s'ha de considerar un 11 per cent d'oxigen en els gasos d'escapament.

2n Per a instal·lacions d'incineració d'olis usats, definits a l'Ordre de 28 de febrer de 1989, s'ha de considerar un tres per cent d'oxigen en les gasos d'escapament.

3r Quan els residus s'incinerin o coincinerin en una atmosfera enriquida d'oxigen, els resultats dels mesuraments es poden normalitzar amb referència a un contingut d'oxigen diferent, establert per l'autoritat competent, que obeeixi a les circumstàncies especials del cas particular.

4t Quan es tracti d'instal·lacions de coincineració, els resultats dels mesuraments s'ha de normalitzar amb referència al contingut total d'oxigen assenyalat a l'annex II, que segons les diferents instal·lacions ha de ser el

següent: 10 per cent d'oxigen quan es tracti de forns de ciment, sis per cent d'oxigen quan es tracti d'instal·lacions de combustió en què s'utilitzin combustibles sòlids, inclosa la biomassa, i tres per cent d'oxigen en les instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles líquids.

b) Per calcular les concentracions s'ha de seguir el procediment descrit a l'annex VI.

c) En el cas d'instal·lacions d'incineració o coïncineració en què es tractin residus peril·losos, la normalització respecte als continguts d'oxigen que preveu aquest apartat s'ha de dur a terme només quan el contingut d'oxigen normalitzat, mesurat en el mateix període de temps, superi el contingut d'oxigen de referència corresponent al tipus d'instal·lació.

2. Els resultats dels mesuraments s'han de registrar, tractar i presentar d'acord amb els procediments que les autoritats competents estableixin a l'efecte, per tal que aquestes puguin comprovar el compliment de les condicions d'exploració autoritzades i dels valors límit d'emissió que estableix aquest Reial decret.

Article 17. Compliment dels valors límit d'emissió a l'atmosfera.

1. Es considera que es compleixen els valors límit d'emissió a l'atmosfera si es respecten totes i cada una de les condicions següents:

a) Si cap dels valors mitjans diaris supera els valors límit d'emissió establerts en el paràgraf a) de l'annex V o en l'annex II i el 97 per cent dels valors mitjans diaris, al llarg de tot l'any, no superen el valor límit d'emissió establert en el paràgraf e).1r de l'annex V.

b) Quan cap dels valors mitjans semihoraris supera els valors límit d'emissió de la columna A del paràgraf b) de l'annex V, o bé, quan escaigui, si el 97 per cent dels valors mitjans semihoraris, al llarg de l'any, no superen els valors límit d'emissió de la columna B del paràgraf b) de l'annex V.

c) Si cap dels valors mitjans al llarg del període de mostratge establert per als metalls pesants i les dioxines i els furans supera els valors límit d'emissió establerts en els paràgrafs c) i d) de l'annex V o a l'annex II.

d) Quan es compleix el que disposa el paràgraf e).2n de l'annex V o a l'annex II.

2. Els valors mitjans semihoraris i els valors mitjans de 10 minuts s'han de determinar dins del temps de funcionament real, exclosos els períodes de posada en marxa i aturada si no s'estan incinerant residus, a partir dels valors mesurats, després de restar el valor de l'interval de confiança que figura a l'apartat 3 de l'annex III. Els valors mitjans diaris es determinen a partir d'aquests valors mitjans validats.

Per obtenir un valor mitjà diari vàlid no es poden descartar per fallades de funcionament o per manteniment del sistema de mesurament continu més de cinc valors mitjans semihoraris en un dia. Tampoc es poden descartar per fallades de funcionament o per manteniment del sistema de mesurament continu més de deu valors mitjans diaris l'any.

3. Els valors mitjans obtinguts al llarg del període de mostratge i els valors mitjans en el cas dels mesuraments periòdics de HF, HCl i SO₂ s'han de determinar d'acord amb els requisits que estableixen els apartats 2 i 4 de l'article 14 i l'annex III.

4. Quan els mesuraments presos mostrin que s'han superat els valors límit d'emissió a l'atmosfera establerts en aquest Reial decret, s'ha d'informar immediatament l'autoritat competent.

Article 18. Mesuraments de les emissions a l'aigua.

1. En el punt d'abocament d'aigües residuals s'han d'efectuar els mesuraments següents:

a) Mesuraments continus dels paràmetres operatius de control de les aigües residuals esmentats a l'article 12.5.

b) Mesuraments diaris, mitjançant mostres puntuals, del total de sòlids en suspensió. No obstant això, les autoritats competents en matèria de control d'abocaments en medi aquàtic, com a possibilitat alternativa, poden establir que es facin mesuraments d'una mostra representativa i proporcional al cabal abocat durant 24 hores.

c) Mesuraments, amb la periodicitat que determinin les autoritats competents en matèria de control d'abocaments en medi aquàtic i com a mínim una vegada al mes, d'una mostra representativa i proporcional al cabal abocat durant 24 hores de les substàncies contaminants a què es refereix l'article 12.1 respecte dels números 2 al 10 de l'annex IV.

d) Mesuraments, com a mínim una vegada cada tres mesos, de dioxines i furans, si bé durant els primers 12 mesos de funcionament cal efectuar un mesurament com a mínim cada dos mesos.

2. El seguiment de la massa de contaminants a les aigües residuals tractades, inclosa la freqüència en els mesuraments, s'ha de dur a terme de conformitat amb la normativa sectorial aplicable i segons el que estableix la corresponent autorització.

3. Es considera que es compleixen els valors límit d'emissió a l'aigua, d'acord amb el que estableix l'annex IV:

a) Respecte al total de sòlids en suspensió (substància contaminant número 1), quan el 95 per cent i el 100 per cent dels valors mesurats no superin els respectius valors límit d'emissió que estableix l'annex IV.

b) Respecte als metalls pesants (substàncies contaminants números 2 al 10), quan no més d'un mesurament l'any superi els valors límit d'emissió establerts a l'annex IV o bé, si s'ha fixat com a obligatòria la presa de més de 20 mostres l'any, de conformitat amb el que estableix l'apartat 1.c) d'aquest article, quan no més del cinc per cent d'aquelles mostres superi els valors límit d'emissió que estableix l'annex IV.

c) Respecte a les dioxines i els furans (substància contaminant número 11), quan els mesuraments efectuats quatre vegades l'any no superin el valor límit d'emissió que estableix l'annex IV.

4. Quan els mesuraments presos mostrin que s'han superat els valors límit d'emissió en medi aquàtic que estableix aquest Reial decret, s'ha d'informar immediatament l'autoritat competent.

Article 19. Accés a la informació i participació pública.

1. Sense perjudici del que disposen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i la Llei 38/1995, de 12 de desembre, sobre el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient, en el procediment de tramitació de les sol·licituds de noves autoritzacions per a instal·lacions d'incineració i coïncineració s'ha d'incloure un tràmit d'informació pública a efectes que es puguin presentar observacions abans que l'autoritat competent es pronunciï sobre l'atorgament de l'autorització.

També s'ha de posar a disposició del públic una còpia de l'autorització i de les seves posteriors renovacions o modificacions.

2. Pel que fa a les instal·lacions d'incineració o coincineració de capacitat nominal igual o superior a dues tones per hora, l'operador ha d'elaborar i remetre a l'autoritat competent un informe anual sobre el funcionament i el seguiment de la instal·lació, en què es doni compte, almenys, de la marxa del procés i de les emissions a l'atmosfera o a les aigües, comparades amb els nivells d'emissió que regula aquest Reial decret.

Les comunitats autònomes han d'elaborar una llista de les instal·lacions d'incineració o coincineració de capacitat nominal inferior a dues tones per hora ubicades al seu territori, que s'ha de posar a disposició del públic, junt amb els informes de funcionament i seguiment indicats en el paràgraf anterior.

Article 20. *Condicions anormals de funcionament.*

1. L'autoritat competent ha d'establir en l'autorització el període màxim permès de les interrupcions, desajustos o fallades tècnicament inevitables dels dispositius de depuració o de mesurament, durant els quals les concentracions en les emissions a l'atmosfera i a les aigües residuals depurades de les substàncies regulades puguin superar els valors límit d'emissió previstos.

2. En cas d'avaria, l'operador de la instal·lació ha de reduir o detenir el funcionament de la instal·lació tan aviat com sigui possible fins que es pugui reprendre normalment.

3. Sense perjudici del que disposa l'article 8.3.c), en les condicions anormals de funcionament que regula aquest article la instal·lació d'incineració o coincineració o la línia d'incineració, en cap cas, no pot continuar incinerant residus durant un període superior a quatre hores ininterrompudes si se superen els valors límit d'emissió. A més, la durada acumulada del funcionament en les circumstàncies esmentades durant un any ha de ser de menys de 60 hores, tenint en compte que aquesta durada s'aplica a les línies de tota la instal·lació vinculades a un únic dispositiu de depuració dels gasos de sortida.

4. El contingut total en partícules de les emissions d'una instal·lació d'incineració a l'atmosfera no ha de superar en cap cas els 150 mg/m³, expressats com a valor mitjà semihorari. D'altra banda, no es poden superar els valors límit d'emissió a l'atmosfera per al CO i el COT i s'han de complir totes les altres condicions esmentades en els articles 8, 9 i 10.

Article 21. *Subministrament d'informació a la Comissió Europea.*

A efectes de la seva tramesa a la Comissió Europea, les comunitats autònomes han de subministrar a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient la informació relativa a l'aplicació d'aquest Reial decret en els seus respectius àmbits territorials, de conformitat amb el que estableixi sobre això la normativa comunitària.

El primer període de subministrament d'informació abasta des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret fins al 28 de desembre de 2005, sense perjudici del que estableixen altres disposicions que també siguin aplicables.

Disposició transitòria única. *Règim aplicable a les instal·lacions existents.*

1. A les instal·lacions d'incineració i coincineració existents els és aplicable el règim anterior a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, fins al dia 28 de desembre de 2005.

2. El règim transitori que regula aquest Reial decret s'ha d'entendre també sense perjudici de les mesures

per a l'adequació d'instal·lacions existents que estableixen les disposicions transitòries primera i segona de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats a la contaminació. A aquests efectes, l'adequació a aquest Reial decret de les instal·lacions existents que, al seu torn, estiguin incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002 s'ha de dur a terme mitjançant l'adaptació, abans del 28 de desembre de 2005, de les corresponents autoritzacions que tinguin atorgades, llevat que en aquella data comptin ja amb l'autorització ambiental integrada que regula l'article 3.a) de la Llei 16/2002. En tot cas, aquestes instal·lacions han de comptar amb l'autorització ambiental integrada abans del 30 d'octubre de 2007.

3. A més del que estableixen els dos apartats anteriors, s'apliquen en tot cas les mesures específiques de caràcter transitori que preveuen els annexos.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Sense perjudici del que disposa la disposició transitòria, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que s'hi estableix i, en particular, les següents:

a) El Reial decret 1088/1992, d'11 de setembre, pel qual s'estableixen noves normes sobre la limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents d'instal·lacions d'incineració de residus municipals.

b) El Reial decret 1217/1997, de 18 de juliol, sobre incineració de residus perillosos i de modificació del Reial decret 1088/1992, d'11 de setembre, relatiu a les instal·lacions d'incineració de residus municipals.

c) L'apartat desè i l'annex I de l'Ordre ministerial de 28 de febrer de 1989, modificada per la de 13 de juny de 1990, mitjançant la qual es regula la gestió d'olis usats.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

Aquest Reial decret té la consideració de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, de conformitat amb el que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el ministre de Medi Ambient, en l'àmbit de les seves competències, per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquest Reial decret i per adaptar-ne els annexos a les modificacions que, si s'escau, siguin introduïdes per la normativa comunitària.

Madrid, 30 de maig de 2003.

JUAN CARLOS R.

La ministre de Medi Ambient,

MARÍA ELVIRA RODRÍGUEZ HERRER

ANNEX I

Factors d'equivalència per a les dibenzo-para-dioxines i els dibenzofurans

Per determinar la concentració total (ET) de dioxines i furans, s'han de multiplicar les concentracions en massa

de les següents dibenzo-para-dioxines i dibenzofurans pels factors d'equivalència següents abans de fer la suma total:

	Factor d'equivalència tòxica
2,3,7,8 - Tetraclorodibenzodioxina (TCDD).	1
1,2,3,7,8 - Pentaclorodibenzodioxina (PeCDD).	0,5
1,2,3,4,7,8 - Hexaclorodibenzodioxina (HxCDD).	0,1
1,2,3,6,7,8 - Hexaclorodibenzodioxina (HxCDD).	0,1
1,2,3,7,8,9 - Hexaclorodibenzodioxina (HxCDD).	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Heptaclorodibenzodioxina (HpCDD).	0,01
- Octaclorodibenzodioxina (OCDD).	0,001
2,3,7,8 - Tetraclorodibenzofuran (TCDF).	0,1
2,3,4,7,8 - Pentaclorodibenzofuran (PeCDF).	0,5
1,2,3,7,8 - Pentaclorodibenzofuran (PeCDF).	0,05
1,2,3,4,7,8 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF).	0,1
1,2,3,6,7,8 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF).	0,1
1,2,3,7,8,9 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF).	0,1
2,3,4,6,7,8 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF).	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Heptaclorodibenzofuran (HpCDF).	0,01
1,2,3,4,7,8,9 - Heptaclorodibenzofuran (HpCDF).	0,01
- Octaclorodibenzofuran (OCDF).	0,001

ANNEX II

Determinació dels valors límit d'emissió a l'atmosfera per a la coïncineració de residus

S'ha d'aplicar la fórmula següent (regla de mescla) quan un valor límit d'emissió total específic «C» no s'hagi establert en un quadre d'aquest annex.

El valor límit per a cada contaminant de què es tracti i per al monòxid de carboni en els gasos d'escapament procedents de la coïncineració de residus s'ha de calcular de la manera següent:

$$\frac{V_{\text{residu}} \times C_{\text{residu}} + V_{\text{procés}} \times C_{\text{procés}}}{V_{\text{residu}} + V_{\text{procés}}} = C$$

V_{residu} : el volum de gasos d'escapament procedents de la incineració de residus determinat únicament a partir dels residus amb el menor valor calorífic especificat en l'autorització i referit a les condicions que estableix aquest Reial decret.

Si la calor generada per la incineració de residus perillosos és inferior al 10% de la calor total generada en la instal·lació, V_{residu} s'ha de calcular a partir d'una quantitat (teòrica) de residus que, en ser incinerats, generarien el 10% de calor, mantenint constant la calor total generada.

C_{residu} : els valors límit d'emissió que estableix l'annex V respecte de les instal·lacions d'incineració per als contaminants de què es tracti i el monòxid de carboni.

$V_{\text{procés}}$: el volum de gasos d'escapament procedents del procés efectuat a la instal·lació, inclosa la crema dels combustibles autoritzats utilitzats normalment en la instal·lació (amb exclusió dels residus), determinat segons el contingut d'oxigen en el qual s'han de normalitzar les emissions d'acord amb el que disposen les normatives comunitàries o nacionals. A falta de normativa per

a aquesta classe d'instal·lacions, s'ha d'utilitzar el contingut real d'oxigen dels gasos d'escapament, sense que es dilueixi mitjançant injecció d'aire innecessari per al procés. En aquest Reial decret s'indiquen les altres condicions a què s'han de referir els resultats dels mesuraments.

$C_{\text{procés}}$: els valors límit d'emissió establerts a les taules d'aquest annex per a determinats sectors industrials o, a falta de taules o valors, els valors límit d'emissió dels contaminants de què es tracti i del monòxid de carboni en els gasos de sortida de les instal·lacions que compleixin les disposicions legals, reglamentàries i administratives nacionals aplicables a aquestes instal·lacions quan cremen els combustibles autoritzats normalment (a exclusió dels residus). A falta d'aquestes mesures, s'utilitzen els valors límit d'emissió que estableixi l'autorització. Si no n'hi ha, s'utilitzen els valors corresponents a les concentracions reals en massa.

C: els valors límit d'emissió totals i el contingut d'oxigen establerts a les taules d'aquest annex per a determinats sectors industrials i determinats contaminants o, a falta de taules o valors, els valors límit d'emissió totals del CO i els contaminants de què es tracti que substitueixen els valors límit d'emissió establerts als annexos corresponents d'aquest Reial decret. El contingut total d'oxigen que substitueix el contingut d'oxigen per a la normalització es calcula d'acord amb el contingut anterior, respectant els volums parcials.

1 Disposicions especials per als forns de ciment en què es coïncinerin residus.

1.1 Valors mitjans diaris (per a mesuraments continus). Els períodes de mostreig i els altres requisits de mesurament són els que estableixen els articles 15 i 16. Tots els valors es donen en mg/m^3 . Els valors mitjans semihoraris només són necessaris per calcular els valors mitjans diaris.

Els resultats dels mesuraments efectuats per verificar que es compleixen els valors límit d'emissió s'han de referir a les condicions següents, per als gasos de combustió procedents del forn de ciment: temperatura 273 K, pressió 101,3 kPa, 10% d'oxigen i gas sec.

C. Valors límit d'emissió totals.

Contaminant	C
Partícules totals	30 mg/m^3
HCl	10 mg/m^3
HF	1 mg/m^3
NO_x per a instal·lacions existents	800 mg/m^3
NO_x per a instal·lacions noves	500 mg/m^3 (1)

(1) En el cas dels forns de ciment que estiguin en funcionament a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret i que disposin de la preceptiva autorització per a això, s'han d'aplicar els valors límits d'emissió del NO_x , per a instal·lacions existents, encara que comencin a coïncinerar residus després del 28 de desembre de 2004.

Fins a l'1 de gener de 2008 l'autoritat competent pot autoritzar exempcions respecte del NO_x per als forns de ciment en via humida existents o per als forns que cremin menys de tres tones de residus per hora, sempre que l'autorització estableixi un valor límit d'emissió total del NO_x no superior a 1.200 mg/m^3 .

Fins a l'1 de gener de 2008 l'autoritat competent pot autoritzar exempcions respecte de les partícules per als forns de ciment que cremin menys de tres tones de residus per hora, sempre que l'autorització estableixi un valor límit d'emissió total no superior a 50 mg/m^3 .

1.2 Metalls pesants.

C expressat en mg/m^3 . Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostratge d'un mínim de 30 minuts i un màxim de 8 hores:

Contaminant	C
Cd + Tl	0,05 mg/m^3
Hg	0,05 mg/m^3
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5 mg/m^3

1.3 Dioxines i furans.

C expressats en ng/m^3 . Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostratge d'un mínim de 6 hores i un màxim de 8 hores. El valor límit d'emissió es refereix a la concentració total de dioxines i furans calculada utilitzant el concepte d'equivalència tòxica de conformitat amb l'annex I:

Contaminant	C
Dioxines i furans	0,1 ng/m^3

1.4 Valors mitjans diaris per al SO_2 i el COT.

C. Valors límit d'emissió totals expressats en mg/m^3 .

Contaminants	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO_2 : cas general		850 mg/m^3	850 a 200 mg/m^3 (disminució lineal de 100 a 300 MWth)	200 mg/m^3
Combustibles autòctons		o taxa de desulfuració $\geq 90\%$	o taxa de desulfuració $\geq 92\%$	o taxa de desulfuració $\geq 95\%$
NO_x		400 mg/m^3	300 mg/m^3	200 mg/m^3
Partícules	50 mg/m^3	50 mg/m^3	30 mg/m^3	30 mg/m^3

Fins a l'1 de gener de 2007, i sense perjudici del que disposa la legislació comunitària pertinent, el valor límit d'emissió per al NO_x no s'ha d'aplicar a les instal·lacions que només incinerin residus peril·losos.

Fins a l'1 de gener de 2008 l'autoritat competent pot autoritzar exempcions respecte del NO_x i del SO_2 per a les instal·lacions de coïncineració existents d'entre 100 i 300 MWth que utilitzin la tecnologia de combustió en llit fluid i combustibles sòlids, sempre que l'autorització estableixi un valor de $C_{\text{procés}}$ no superior a 350 mg/m^3 per al NO_x i no superior a un valor comprès entre 850 i 400 mg/m^3 (disminució lineal de 100 a 300 MWth) per al SO_2 .

$C_{\text{procés}}$ per a la biomassa expressat en mg/m^3 (contingut d' O_2 , 6%):

Contaminant	C
SO_2	50 mg/m^3
COT	10 mg/m^3

L'autoritat competent pot autoritzar exempcions en els casos en què el COT i el SO_2 no procedeixin de la incineració de residus.

1.5 Valor límit d'emissió per al CO.

L'autoritat competent pot fixar els valors límit d'emissió per al CO.

2 Disposicions especials per a instal·lacions de combustió que coïncinerin residus.

2.1 Valors mitjans diaris.

Una vegada que s'aprovi la norma interna d'incorporació de la Directiva 2001/80/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2001, sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, els valors límit d'emissió establerts als quadres següents ($C_{\text{procés}}$) s'han d'adaptar als valors límits d'emissió més rigorosos de conformitat amb el que estableix la Directiva esmentada.

Els valors mitjans semihoraris només són necessaris per calcular els valors mitjans diaris.

$C_{\text{procés}}$:
 $C_{\text{procés}}$ per als combustibles sòlids expressat en mg/m^3 (contingut d' O_2 , 6%):

Contaminants	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO_2		200 mg/m^3	200 mg/m^3	200 mg/m^3
NO_x		350 mg/m^3	300 mg/m^3	300 mg/m^3
Partícules	50 mg/m^3	50 mg/m^3	30 mg/m^3	30 mg/m^3

Fins a l'1 de gener de 2008 l'autoritat competent pot autoritzar exempcions respecte del NO_x per a les instal·lacions de coïncineració existents d'entre 100 i 300 MWth que utilitzin la tecnologia de combustió en llit fluid i que cremin biomassa, sempre que l'autorització estableixi un valor de $C_{\text{procés}}$ no superior a 350 mg/m^3 .
 $C_{\text{procés}}$ per als combustibles líquids expressat en mg/m^3 (contenido d' O_2 , 3%):

Contaminants	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		850 mg/m ³	850 a 200 mg/m ³ disminució lineal de 100 a 300 MWth	200 mg/m ³
NO _x		400 mg/m ³	300 mg/m ³	200 mg/m ³
Partícules	50 mg/m ³	50 mg/m ³	30 mg/m ³	30 mg/m ³

2.2.C. Valors límit d'emissió totals:

C expressats en mg/m³ (contingut d'O₂ 6%). Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 30 minuts i un màxim de 8 hores:

Contaminant	C
Cd + Tl	0,05 mg/m ³
Hg	0,05 mg/m ³
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + + Ni + V	0,5 mg/m ³

C expressats en ng/m³ (contingut d'O₂ 6%). Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 6 hores i un màxim de 8 hores. El valor límit d'emissió es refereix a la concentració total de dioxines i furans calculada utilitzant el concepte d'equivalència tòxica de conformitat amb l'annex I:

Contaminant	C
Dioxines i furans	0,1 mg/m ³

3 Disposicions especials per a sectors industrials no inclosos a l'apartat 1 ni a l'apartat 2 que coinciderin residus.

3.1.C. Valors límit d'emissió totals:

C expressats en ng/m³. Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 6 hores i un màxim de 8 hores. El valor límit d'emissió es refereix a la concentració total de dioxines i furans calculada utilitzant el concepte d'equivalència tòxica de conformitat amb l'annex I:

Contaminant	C
Dioxines i furans	0,1 ng/m ³

C expressats en mg/m³. Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 30 minuts i un màxim de 8 hores:

Contaminant	C
Cd + Tl	0,05 mg/m ³
Hg	0,05 mg/m ³

ANNEX III

Tècniques de mesurament

1. Els mesuraments per determinar les concentracions de substàncies contaminants de l'atmosfera i de l'aigua s'han de dur a terme de manera representativa.

2. El mostreig i l'anàlisi de tots els contaminants, entre ells les dioxines i els furans, així com els mètodes de mesurament de referència per calibrar els sistemes automàtics de mesurament, s'han de fer d'acord amb les normes CEN.

En absència de les normes CEN, s'han d'aplicar les normes ISO, les normes nacionals, les normes internacionals o altres mètodes alternatius que estiguin validats o acreditats, sempre que garanteixin l'obtenció de dades de qualitat científica equivalent.

3. Els valors dels intervals de confiança del 95 % de qualsevol mesurament, determinats en els valors límit d'emissió diaris, no han de superar els següents percentatges dels valors límit d'emissió:

Monòxid de carboni:	10%
Diòxid de sofre:	20%
Diòxid de nitrogen:	20%
Partícules totals:	30%
Carboni orgànic total:	30%
Clorur d'hidrogen:	40%
Fluorur d'hidrogen:	40 %

ANNEX IV

Valors límit d'emissió per a abocaments d'aigües residuals procedents de la depuració de gasos d'escapament

Substàncies contaminants	Valors límit d'emissió expressats en concentracions en massa per a mostres no filtrades	
	95 % — 30 mg/l	100 % — 45 mg/l
1. Total de sòlids en suspensió tal com defineixen el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes i el Reial decret 509/1996, de 28 de desembre, que el desplega.		
2. Mercuri i els seus compostos, expressats en mercuri (Hg).		0,03 mg/l
3. Cadmi i els seus compostos, expressats en cadmi (Cd).		0,05 mg/l
4. Tal·li i els seus compostos, expressats en tal·li (Tl).		0,05 mg/l

Substàncies contaminants	Valors límit d'emissió expressats en concentracions en massa per a mostres no filtrades
5. Arsènic i els seus compostos, expressats en arsènic (As).	0,15 mg/l
6. Plom i els seus compostos, expressats en plom (Pb).	0,2 mg/l
7. Crom i els seus compostos, expressats en crom (Cr).	0,5 mg/l
8. Coure i els seus compostos, expressats en coure (Cu).	0,5 mg/l
9. Níquel i els seus compostos, expressats en níquel (Ni).	0,5 mg/l
10. Zenc i els seus compostos, expressats en zenc (Zn).	1,5 mg/l
11. Dioxines i furans, definits com la suma de les diferents dioxines i furans avaluats d'acord amb l'annex I.	0,3 ng/l

Fins a l'1 de gener de 2008 l'autoritat competent en matèria de control d'abocaments en medi aquàtic pot autoritzar exempcions respecte del total de sòlids en suspensió per a instal·lacions d'incineració existents, sempre que l'autorització estableixi que el 80% dels valors mesurats no sigui superior a 30 mg/l i que cap sigui superior a 45 mg/l.

ANNEX V

Valors límit d'emissió a l'atmosfera

a) Valors mitjans diaris.

Partícules totals	10 mg/m ³
Substàncies orgàniques en estat gasós i de vapor expressades en carboni orgànic total	10 mg/m ³
Clorur d'hidrogen (HCl)	10 mg/m ³
Fluorur d'hidrogen (HF)	1 mg/m ³
Diòxid de sofre (SO ₂)	50 mg/m ³
Monòxid de nitrogen (NO) i diòxid de nitrogen (NO ₂), expressats com a diòxid de nitrogen, per a instal·lacions d'incineració existents de capacitat nominal superior a 6 tones per hora o per a instal·lacions d'incineració noves	200 mg/m ³ (*)

b) Valors mitjans semihoraris.

	(100%)A	(97%)B
Partícules totals	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Substàncies orgàniques en estat gasós i de vapor expressades en carboni orgànic total	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Clorur d'hidrogen (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Fluorur d'hidrogen (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Diòxid de sofre (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Monòxid de nitrogen (NO) i diòxid de nitrogen (NO ₂), expressats com a diòxid de nitrogen, per a instal·lacions d'incineració existents de capacitat nominal superior a 6 tones per hora o per a instal·lacions d'incineració noves ..	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

Monòxid de nitrogen (NO) i diòxid de nitrogen (NO₂), expressats com a diòxid de nitrogen, per a instal·lacions d'incineració ja existents de capacitat nominal no superior a 6 tones per hora 400 mg/m³ (*)

(*) Fins a l'1 de gener de 2007 el valor límit d'emissió per al NO_x no s'aplica a les instal·lacions que només incinerin residus peril·losos.

L'autoritat competent pot autoritzar exempcions respecte del NO_x per a instal·lacions d'incineració existents:

1r De capacitat nominal no superior a 6 tones per hora, sempre que l'autorització estableixi uns valors mitjans diaris no superiors a 500 mg/m³ i això fins a l'1 de gener de 2008.

2n De capacitat nominal superior a 6 tones per hora però no superior a 16 tones per hora, sempre que l'autorització estableixi uns valors mitjans diaris no superiors a 400 mg/m³ i això fins a l'1 de gener de 2010.

3r De capacitat nominal superior a 16 tones per hora però inferior a 25 tones per hora i que no produeixin abocaments d'aigües, sempre que l'autorització estableixi uns valors mitjans diaris no superiors a 400 mg/m³ i això fins a l'1 de gener de 2008.

Fins a l'1 de gener de 2008 l'autoritat competent pot autoritzar exempcions respecte de les partícules per a instal·lacions d'incineració existents, sempre que l'autorització estableixi uns valors mitjans diaris no superiors a 20 mg/m³.

(*) Fins a l'1 de gener de 2007 el valor límit d'emissió per al NO_x no s'aplica a les instal·lacions que només incinerin residus peril·losos.

Fins a l'1 de gener de 2010 l'autoritat competent pot autoritzar exempcions respecte del NO_x per a les instal·lacions d'incineració existents de capacitat nominal compresa entre 6 i 16 tones per hora, sempre que el valor mitjà semihorari sigui igual o inferior a 600 mg/m³ per a la columna A, o igual o inferior a 400 mg/m³ per a la columna B.

c) Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostratge d'un mínim de 30 minuts i un màxim de 8 hores.

Cadmi i els seus compostos, expressats en cadmi (Cd). Tal·li i els seus compostos, expressats en tal·li (Tl).	Total 0,05 mg/m ³	Total 0,1 mg/m ³ (*)
Mercuri i els seus compostos, expressats en mercuri (Hg).	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antimoni i els seus compostos, expressats en antimoni (Sb). Arsènic i els seus compostos, expressats en arsènic (As). Plom i els seus compostos, expressats en plom (Pb). Crom i els seus compostos, expressats en crom (Cr). Cobalt i els seus compostos, expressats en cobalt (Co). Coure i els seus compostos, expressats en coure (Cu). Manganès i els seus compostos, expressats en manganès (Mn). Níquel i els seus compostos, expressats en níquel (Ni). Vanadi i els seus compostos, expressats en vanadi (V).	Total 0,5 mg/m ³	Total 1 mg/m ³ (*)

(*) Fins a l'1 de gener de 2007, valors mitjans per a les instal·lacions existents a les quals s'hagi concedit l'autorització d'explotació abans del 31 de desembre de 1996 i en les quals només s'incinerin residus peril·losos.

Aquests valors mitjans es refereixen a les emissions corresponents de metalls pesants, així com dels seus compostos, tant en estat gasós com de vapor.

d) Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostratge d'un mínim de 6 hores i un màxim de 8 hores. El valor límit d'emissió es refereix a la concentració total de dioxines i furans calculada utilitzant el concepte d'equivalència tòxica de conformitat amb l'annex I.

Dioxines i furans0,1 ng/m³

e) En els gasos de combustió no es poden superar els següents valors límit d'emissió de les concentracions de monòxid de carboni (CO) (excloses les fases de posada en marxa i aturada):

1r 50 mg/m³ de gas de combustió calculat com a valor mitjà diari.

2n 150 mg/m³ de gas de combustió en el 95% de tots els mesuraments, com a mínim, calculat com a valors mitjans cada 10 minuts; o 100 mg/m³ de gas de combustió en tots els mesuraments, calculat com a valors mitjans semihoraris presos en qualsevol període de 24 hores.

L'autoritat competent pot autoritzar exempcions per a instal·lacions d'incineració que utilitzin la tecnologia de combustió en llit fluid, sempre que l'autorització estableixi un valor límit d'emissió per al monòxid de carboni (CO) igual o inferior a 100 mg/m³ com valor mitjà horari.

ANNEX VI

Fórmula per calcular la concentració corregida d'emissions de contaminants en funció del contingut d'oxigen, d'acord amb l'article 16

$$Es = \frac{21 - Os}{21 - Om} \times Em$$

Es = concentració d'emissió referida a gas sec en condicions normalitzades i corregida a la concentració d'oxigen de referència, segons la instal·lació i el tipus de combustible (article 16.1), expressada en mg/m³ (o ng/m³ per a dioxines i furans).

Em = concentració d'emissió mesurada, referida a gas sec en condicions normalitzades, expressada en mg/m³ (o ng/m³ per a dioxines i furans).

Os = concentració d'oxigen de referència, segons el que indica l'article 16.1 per a cada tipus d'instal·lació, expressada en % en volum.

Om = concentració d'oxigen mesurada, referida a gas sec en condicions normalitzades, expressada en % en volum.

Les concentracions «Es» així obtingudes són les que cal comparar amb els valors límit d'emissió, C total, que estableixen els annexos II i V.